

[Ib Christensen]

charterflyvningsafgift i Vesttyskland, og nu kan man så befrygte en forvriddning.

Dertil kommer, at man skal betale det samme beløb, hvad enten man rejser på bil-ligrejse til Mallorca eller man er af det økonomiske format, at man er i stand til at frekventere de dyre, fjernøstlige mål på mange, mange tusind kroners rejser. Det er 125 kr. for hver. Det er bare et lille eksempel på hele regeringens afgiftsmæssige filosofi, nemlig at de fattige skal betale forholdsvis mere end de mere velhavende.

Dertil kommer videre, at charterflyvningsafgiften skaber en endnu større uligestilling, fordi man ofte flyver med rutemaskinerne på rabatvilkår osv., som så stærkt ligner chartertrafikken, at det næsten ikke er til at se forskel. Charterfolket var så realistiske, at de foreslog noget andet. De foreslog afgift på flybrændstof, og de foreslog forøgede luft-havnsafgifter i stedet for, for det kunne skabe konkurrencemæssig ligestilling med rute-trafikken. Det ofrede regeringen faktisk ingen kommentarer. Man var overhovedet ikke åben over for disse helt saglige og lødige argumenter for en ligestilling. Det er igen typisk, at dette bare er noget, man kører igennem folketetinget; man ønsker altså ikke at lytte selv til ganske enkle og fornuftige råd fra de mennesker, der rammes hårdt på deres levebrød af det, der her er tale om.

Det blev endvidere under udvalgsarbejdet kortlagt, at de såkaldte kommunale besparelser er den rene og skære og pure blå luft. Man kunne ikke lægge sig fast på, om det skulle være 3 eller 4 mia kr. Man kunne ikke lægge sig fast på, hvor der skulle spares. Man må sige, at det er svært at diskutere omfanget af eller rimeligheden i disse kommunale besparelser, når vi i udvalget ikke kunne få nogen som helst oplysninger om, hvad det egentlig gik ud på.

Om de ændringsforslag, som socialistisk folkeparti har stillet, skal vi sige, at dem må vi stemme imod, for de vil blot betyde, at erhvervslivet vælter omkostningerne over på forbrugerne – hvad skal det ellers gøre? Det vil blot betyde, at der sker en konkurrenceforvriddning for danske virksomheder til ugunst for deres konkurrencemuligheder med hensyn til eksport over for udenlandske virksomheder og på det danske marked. Det kan jo da ikke ligefrem være en hjertesag at gennemføre noget sådant i den nuværende kon-

kurrencemæssige og beskæftigelsesmæssige situation, og derfor er det ikke noget genialt ændringsforslag, og vi må stemme imod det.

Vi er medforslagsstillere, som allerede antydet, til en række af de ændringsforslag, som tilsigter at begrænse nogle af de værste urimeligheder i disse forslag og mildne de værste ting. Vi vil med hensyn til tilsvarende forslag stemme for for dog at medvirke til at begrænse ulykkerne mest muligt, men vi må nok realistisk se i øjnene, at også når det gælder disse afstemninger, har regeringen nok et flertal hjemme.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at det står fast også efter regeringens egne oplysninger, at der vil komme flere arbejdsløse efter dette. Om der bliver 10.000 flere arbejdsløse, som regeringen selv anslår som meget muligt, eller det snarere bliver 40.000, ved vi ikke, men vi ved, at forslagene har en ganske entydig negativ virkning på beskæftigelsen. Det er næsten det eneste sikre ved disse forslag. Dertil kommer, at der er grund til at tro, at det vil skabe større inflation, fordi folk, der har mulighed for det, selvfølgelig vil prøve at skaffe sig kompensation. Vi ved jo også, at pristalsreguleringen rører man ikke ved, og derfor må man antage, at selv om der er tale om et forsøg på finanspolitisk stramning, så er der også indbygget inflationære virkninger, som modvirker dette strammingsforsøg.

Hvad det centrale angår i regeringens argumentation, nemlig energiforbruget, ligger det totalt uklart, og regeringen opererer selv med muligheden for, at afgifterne ikke giver 4,6 eller 4,9 mia kr., men derimod 2,7 mia kr. i provenu, alt afhængigt af, i hvilket omfang de påvirker energiforbruget. Altså man aner faktisk ikke, hvordan det vil virke. Der er grund til at tro, at en yderligere energipristigning foranlediget af disse afgifter på ca. 20 pct. formentlig vil være noget, folk vil prøve at absorbere i løbet af nogle måneder, sådan som det går gang på gang, når indirekte afgifter forhøjes, og hvis det sker, ja, så er det klart, at så vil der ikke ske nogen væsentlig dæmpning af energiforbruget. Man har bare fordyret det for folk at eksistere, at få opvarmet deres boliger og at foretage nødvendig kørsel til og fra arbejde. Den luksus-kørsel, der kan blive tale om, skal de høje benzinpriser nok alligevel sætte en stopper for. Der behøvede man sandelig ikke at gå